

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

I. évfolyam, 13. szám

2011. augusztus 22.

Határaink

Érdekvédőként gyakran kell tárgyalnunk gazdasági vezetőikkel. Nincs két egyforma tárgyalás, mert különbözőek a célok, az esélyek és természetesen az eredmények is. Utóbbiakat szeretjük vitatni, hiszen minden jónál van jobb, azt meg elfelejtjük, hogy minden rossznál is van rosszabb. Valójában elég nehéz felismerni azt a pontot, amikor már nem érdemes kötni azt a bizonyos ebet a karóhoz. Persze, van ilyen pont, és a dilemmánk ilyenkor az, miképp találunk rá úgy, hogy senkinek se fájjon.

Nyilván, aki bajban van, akinek sérülnek az érdekei, az teljes elégtételt szeretne. Aki ugyanannyi munkáért kevesebb bért kap, mert rosszkor volt rossz helyen, nem elégszik meg morzsákkal. De a másik oldal szempontjai is azon alapulnak – ritka kivételtől eltekintve – hogy teljes igazság birtokában van, és a maximumot nyújtotta már eddig is, miért elégedetlenkedünk. Az igazi természetesen valami olyan középút, ahol egyik fél sem érzi úgy, hogy veszített. Másképpen mind a tárgyalópartnerünk, mint pedig azok, akik nevében tárgyalunk, elfogadják az eredményt, mint olyat, amitől jobbat reálisan nem lehet elérni.

Csak hogy tényleg minden jónál van jobb. Miért pont ennyi, miért nincs teljes elégtétel? Nekünk miért nem lehet soha igazunk? Pedig lehet, sőt szinte mindig igazunk van. De egy tárgyalás valójában alku, és az eredmény attól függ, mennyire ismerik el a felek egymás szempontjait. Ez akkor is így van, ha nekünk van igazunk. Sajnos nem ritka, amikor a vezető nem hajlandó engedni, és a dilemmánk kiindulópontja: Vajon azért nem enged, mert nem teheti, vagy csak próbálja kihasználni a pozícióját?

Ha például egy állomásfőnök megkapja az ukázt a felettesétől, nyilván nem mondhat ellen, de akkor még elmehetünk egy szinttel feljebb. De olyan eset is előfordulhat, amikor nincs felsőbb szint, ráadásul a másik fél hivatkozási alapja maga a cég életben maradása. Ilyen esetben merül fel a kérdés, valóban így van, és nincs tovább, vagy lehet még találni kitörési pontokat. Hol van az a határ, amit realitásnak kell elfogadnunk, mert ha túllépünk rajta, vagy munkahelyekbe kerül, vagy a bennünk bízók veszítik el hitüket a szakszervezetben, és már csak bónusz a személyes tekintélyvesztésünk.

Most kéne egy frappáns befejezés, de azt hiszem, ilyen nincs. A tárgyaláson képviselünk egy álláspontot, aztán utólag már mindannyian tudni fogjuk, mi lett volna az ideális pont, ahonnan már nincs tovább. A kettő között meg elgondolkodom, vajon a gyóntatószék melyik oldalán jobb ülni.

Juhász Tiborné

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-243-4869, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zhnet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Tiszafüredi emlékek

Még szerencse, hogy személyi igazolványt nem kértek, így én is el tudtam menni tagtársaimmal a Vasutasok Szakszervezetének Nyári Ifjúsági Találkozójára Tiszafüredre. Aki ott volt tudhatja milyen érzés, amikor családon belül vagyunk, nincsenek tabuk és fél szavakból is megértjük egymást. A helyszín kiválasztása jól sikerült, mert Tiszafüred egy csodálatos hely, ahol minden a turistákról szól. Válogathattunk a lehetőségek és a programok között. Aki társaságra vágyott, az pénteken és szombaton este részt vehetett a vacsora elkészítésében, akinek tombolni támadt kedve, az tombolhatott az Albatrosz kikötő színpadán fellépő együttesek műsorán, majd hajnalig rophatta a Retro discóban.

A szombat a sportolás jegyében telt. Tíz kajakkal és egy kísérő motorcsónakkal vízre szálltunk és a kezdeti szorongás után, hiszen jó páran először próbálkoztunk az evezéssel, mindenki teljesítette kitűzött célt és senki nem borult a vízbe. Nagyon élveztük a táj szépségét, ami feledhetetlen élménnyel gazdagított bennünket.

Remélem jövőre még többen megyünk el, és még többen emlékezhetünk ezekre a kellemes napokra.

Pokolné Tünde

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselői Záhony

Fővárosi államalapítás, vidéki új kenyér

Országszerte érezni lehetett a bográcsok alatt égő akác jellegzetes füstjét, sorban álltak az egyházak képviselői az új kenyér megszentelésére, majd méltóságteljesen elvégezték a szertartást, miközben a közönség nagy részét kitevő báméskodók kedvesen zsbongtak.

Az idősebbek tiszteletudóbbak voltak, bár néhány perce ugyanitt még könnyedebb előadók szórakoztatta őket. A színes tábla Augusztus 20 felirattal, az asztalon nemzeti színű szalaggal átkötött kenyér – ezekből tudhatta a nagyjermű, hogy államunk alapításának ünnepe van, amiről egyébként a szertartást celebráló papok is ejtettek néhány szót. Maga a rendezvény amolyan laza népünnepély képzetét keltette, mindegy, hogy milyen okból, bár a nép a délelőtti órákban még csak nyomokban volt jelen. Ők viszont annál jobb kedvvel várták, hogy a kukták adjanak már enni valamit.

Mindenki úgy ünnepel, ahogy jónak látja. Amiért mégis érdemes elgondolkodni a múlt szombatán, az nem más, mint az, hogy valójában az ünneplés hiányzik az ünnepnapokból, így az államalapítás napjából is. Pedig szombatán, főleg a délutáni órákban sokkal többen jöttek el, mint a tavaszi és őszi ünnepségekre, persze nyár van.

Egyházi vonatkozások inkább a délelőtti misén, ahol más években megtud valamit az átlagember arról is, hogy nagy esemény ürügyén nem kell dolgozni huszadikán, csak otthon. De idén szombatra esett, ezért egy okkal kevesebb az öröme. Az államalapításról leginkább a tévéből értesülhetett, aki maszek munkával töltötte a szabadnapot, no meg a közintézményekre kitűzött nemzeti zászlók is jeleztek valamit. De a lényeg inkább a bográcsokon és az akáctűzön volt, amiből általában ingyen ebéd következik. Aztán irány a legközelebbi strand, a

fiatalabbaknak pedig estére egy diszkó valahol. A tűzijátékok sok helyen elmaradtak, igaz, a sok-sok nyári falunapon rendszeren kiköltekeztek az amúgy is koldusszegény települések.

Nagy volt a kontraszt a tévében látható fővárosi hivatalos rendezvények és a csendes vidéki lazulás között. Valójában nem újdonság ez, amióta az eszemet tudom, így van. A főváros politizál, a vidék megpróbálja kihasználni a piros betűs ünnep adta lehetőségeket, valahogy úgy, mint nemrég, a szocializmusban. De ha így van, akkor oly mindegy, hogy az Alkotmányt, az új kenyeret vagy az állam alapítását ünnepeljük. Mert államalapítás joga már ezer éve Budapesté, a vidék meg jól ossza be az új kenyeret, hogy megint kitartson egy évig.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Helyi hírek röviden

MÁV-START Zrt.

2011. augusztus 18-án Helyi Érdekegyeztető Tanácsülés volt a MÁV-START Zrt. Nyíregyháza Személyszállítási Központban, ahol Bakos Csaba központvezető adott tájékoztatást az első féléves eredményekről, a jövőre vonatkozó elképzelésekről.

Az SZSZK mérlege összességében pozitív eredményt mutat, a bevételek a tervezett felett alakultak. SZB titkárnk kérdésére a központvezető elmondta, hogy az érintettek visszamenőleges hatállyal megkapják a saját gépkocsi használtért járó juttatást a balatoni vonatokhoz is. A személypénztárak székeinek lecserélése folyamatban van, azok megrendelésre kerültek, a ruhaellátás akadozik ugyan, de pótolják az elmaradt járandóságokat. A téli menetrenddel kapcsolatos fordamosításba bekerültek az általunk javasolt észrevételek. Kátai József felvetésére, hogy a vonatból kisorozott kocsik miért nem kerülnek azonnal pótlásra, az SZSZK vezető azt a tájékoztatást adta, hogy Nyíregyháza nem rendelkezik plusz kocsikkal, így azokat csak javítás után tudják pótolni, ezért fordul elő, hogy a vonatok az előírtnál kevesebb kocsival közlekednek.